

MUHAMMES

İştîyâkı, böyle mahcûr olmayınca bilmedim
Kadr-i vasl-ı yâri ben dûr olmayınca bilmedim
Neşve-i didârı, mestûr olmayınca bilmedim
Câm-ı aşkı sâfi billûr olmayınca bilmedim
Zevk-i Hakk'ı zikr-i mezkûr (1) olmayınca bilmedim.

Kays'ı hayrân, Leylâ'yı giryân eden aşk âteşi
Güllerin bağıın yakıp elvân eden aşk âteşi
Bülbülü ol nâr ile sûzan eden aşk âteşi
Mahvedip pervâneyi püryân eden aşk âteşi
Cezbe-i zikr ile tennûr olmayınca bilmedim.

Ceyş-i nefse gâlib u mansûr-i Yezdân olmayı
Tâc-ı fakr ile serefrâz-ı cihânbân olmayı
Mülk-i tende hükm eder bir özge sultân olmayı
Şehr-i dilde câlis-i taht-ı Süleymân olmayı
Yok olup bu varlığım mûr olmayınca bilmedim.

Tâlib-i dildâr olup durdum der-i dîvânda
Feyz-i Mevlâ vâsıl oldu mecma-i irfanda
Sendendir gâfil, ararsın sen seni yabanda
Aradım envâr-ı lâhûtu dil ü vicdânda
Kayd-ı nâsût aradan dûr olmayınca bilmedim.

Bâyezid'in cezbesinde "celle şâni" remzini x
Zât-ı Ahmed'den tecellî "men reânî" (2) remzini
"İz remeyte" (3) nass-i pâkîze (4) meânî remzini
Rü'yeti dîdâr-ı Hak'dan "len terâni" (5) remzini
Cism-i (6) zârım aşk ile Tûr olmayınca bilmedim.

Sa'y-u gayret eyleyip anla şerîat sırrını
Bab-i Hayder'den duhûl et, bil inâbet sırrını
Ârif-i remz-i fenâ ol, gör tarîkat sırrını
Kisve-i Âl-i Aba, Enver (6) hakîkat sırrını
Vuslat-ı mürşidle mesrûr olmayınca bilmedim.

Mustafa Enver Hazretleri

D.1243 H.- 1827 M.

V.1289 H.- 1872 M.

- (1) daim
- (2) "men reânî" : Beni gören, "Beni rüyada gören gerçekte görmüş olur" Hadis-i Şerîf'e atfen (el-Aclûnî, Keşfü'l-Hafa-II-250)
- (3) "İz remeyte" : Attığın zaman, "Attığın zaman da (Habibim) ancak biz attık) El-Enfal sûresi Âyet 17.
- (4) pakinde
- (5) "len terâni" : Göremezsın, "Beni kat'iyen göremezsın. Fakat şu dağa bak, eğer o yerinde durabilirse sen de beni görürsün" El-A'raf suresi Âyet 143.
- (6) çeşm-i

SÖZLÜK

- Arif : Bilgili, irfan sahibi
Bab-ı Haydar : Hz. Ali'nin kapısı
Buryân, pûryân : Kebabın bir çeşidi
Câlis : Tahta çıkan, oturan
Câm-ı aşk : Aşk şarabının kadehi
Cihân-bân : Cihanın bekçisi, hükümdarı
Ceyş : Asker, ordu
Celle şânü : Şânı yüce
Dûr : Uzak
Dîdâr : Yüz, çehre
Dil : Gönül, kalp
Duhûl : İçeri girme
Elvân : Renkler
Envar : Nurlar
Feyz-i Mevlâ : Mevlâ'nın verdiği ilim, taşma, çoğalma
Fenâ : Yokluk, yok olma
İştîyak : İstek, arzu
İnâbet : Tövbekar olup Hak yoluna dönme, bir mürşide bağlanma
İrfan : Bilme, anlama, ilahi bir feyzle kainatın sırrını bilme.
Kays : Mecnun'un adı
Kayd-ı nâsut : İnsanlık kaydı
"len terâni" : Beni göremezsın

Lâhut : ULviyet alemi
Mahcûr (mehcûr) : Terk olunmuş, unutulmuş
Mestûr : Örtülü, kapalı, gizli
Mansûr : Galip, muzaffer
Mûr : Karınca
"men reânî" : Beni gören
Meânî : Manalar
Mecmâ : Toplanma, cem olma
Mesrûr : Memnun, muradına ermiş
Neşve : Neş'e
Nâs : Halk, insanlık
Nass : Açıklık, kat'ilik, delîli Kur'an'da bulunan
Rû'yet : Görme
Sûzan : Yakan, yakıcı
Tûr : Tur dağı, Tûr-ı Sina
Tennûr : Fırın, tandır
Vasl : Ulaşma, vasıl olma, kavuşma